

РЕШЕНИЕ

№ 4907

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4540** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20085908/05.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав по НАХД № 4763/2020г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 282955/13.10.2016г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл.35, ал.7, т.1 НРУПОГТТСО за нарушение на чл.18, т.1, б. "а", "б" и "в" вр. с чл.35, ал.1 вр. чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ на С. В. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Недоволен от решението е останал административнонаказващият орган, който го оспорва като постановено при неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения и моли за отмяната му като вместо това бъде потвърденото процесното НП като законосъобразно издадено. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по оспорването чрез адв.П. в съдебно заседание, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 19.09.2016г., в 16:00 часа, в [населено място], в Автобус 120 /с инвент.№ 2002/, след спирка на НПМГ „Академик Ч.“, посока [улица], Район „Г. Д.“ Г. пътувала без редовен превозен документ, като отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. За това срещу нея бил съставен АУАН бл.№ 0282955/19.09.2016г., с което било повдигнато административнонаказателно обвинение за виновно извършване на нарушение на разпоредбите на чл.18, ал.1, б.“а“, б.“б“ и б.“в“, във вр. с чл.35, ал.1, във вр. с чл.34, ал.3 НРУПОГТТСО.

АУАН бил съставен при отказ на нарушителя да го подпише, както и да бъде предявен и връчен екземпляр от същия на нарушителя, което е удостоверено с подписа на един свидетел.

Въз основа на така съставения АУАН, заместник-кмета на Столична община издал процесното НП № 282955/13.10.2016г., с което на основание чл.35, ал.7, т.1 НРУПОГТТСО наложил на Г. административно наказание глоба в размер на 200 лева. Процесното НП решаващият съд приел за незаконосъобразно поради това, че от датата на нарушението – 19.09.2016г., до датата на връчване на НП, съответно до на узнаването за него – 11.03.2020г., е изминал период от три години и почти шест месеца, като за вмененото нарушение относителната преследвателна погасителна давност е три години, както и поради това, че към 19.03.2021г., т.е. 7 дена след подаване на жалбата, е изтекла и абсолютната погасителна давност за наказателно преследване на дееца, която е четири години и шест месеца, като по делото не са представени доказателства, че са предприемани действия, прекъсващи относителната давност.

Решението е правилно.

Съответни на материалноправните норми са изводите на съда, че препращащата норма на чл.11 ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго“. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство - чл.34 урежда сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а чл.82 давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма

на чл.11 ЗАНН.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, който срок според разпоредбата на чл.80, ал.3 НК започва да тече от довършване на деянието. Съгласно чл.81, ал.3 НК „Независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член“ т.е. срока по чл.80, ал.1. Това означава, че абсолютната давност от четири години и шест месеца - чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 НК, е изтекла на 19.03.2021г.

Настъпването на абсолютната давност обуславя отмяната на наказателното постановление, което съдът е сторил с обжалваното решение. Поради това и възраженията, релевирани с касационната жалба не следва да бъдат обсъждани.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20085908/05.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав по НАХД № 4763/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.